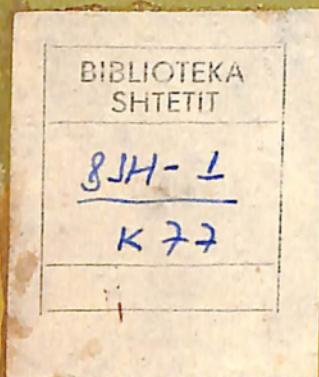

Hamza Koçiu

Erdhën
djemtë
nga
ushtria

vjersha

891.183-1

S

K 27

HAMZA KOÇIU

ERDHËN DJEMTË NGA USHTRIA

V J E R S H A

~~52582~~ 13051

BIBLIOTEKA E SHTETIT
GUROKASTER

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Kopertina nga: **Svetllana Strazimiri**
Redaktor: **Adriatik Kallulli**

RAPSODI AKSIONESH

Ditë të reja, mbrëmje të reja,
ikin beteja, vijnë beteja;
ngrehim epokat në piedestal,
dritë e Partisë shkëlqen kristal.
Mbi supe njerëzish çelur burbuqe,
shami aksioni, ngjyra të kuqe,
sfonde tarracash mbi mal shaluar,
qielli i kaltërt, dielli i gëzuar...
Buzë çentralesh takojmë ylberë,
shkon një pranverë, vjen një pranverë,
rapsodi hovesh shpërthen guximi,
rrjedh djersë e punës si lot gëzimi.
Shket buzë dritash viti shtatëdhjetë,
shket buzë agimesh kënga trumbetë,

buçet sot lodra, gjëmon gërneta
dorën s'e heqim nga bajoneta.
Mban Shqipëria krahët të ngritur,
në komunizëm shkon ballëndritur.

LULET

Lule!

Në tokën time të bukura keni mbirë,
më prekni me petale dhe burbuqe,
më derdhni në zemër aromën më të mirë,
shkëlqeni dhe shkëlqeni si flakë të kuqe.
Ju ledhatoj me dorë, siç ledhatoj një fëmijë,
ju puthë ëmbël pranë një lapidari,
ashtu siç puth në faqe time bijë,
lule të kuqe, të bardha, ngjyrë ari.

Lule!

Mbi gjurmat tona dhe shpata malesh keni
mbirë,
dhe mbini ju, lule, pranë gëzimeve tona:
buzë muzgjesh e dritash të bukura mbini,

dhe çelni në sfondin të kuq banderolash,
tribunave festive flakërinë.

Lule, të bukura si zemrat rimore,
të çelura si ëndrrat dhe dashuria,
ngjyrat dhe petalet tuaja i mbolla
në kopshtet e strofave të mia;
ju mbolla në kantiere te punëtorët,
ju kam rritur në sheshe fabrikash
lule të kuqe, porsi yje të kuq,
lule të bukura që ju dua kaq shumë.

BIRI IM

Biri im, djali im i mirë,
cili mur i viteve na ndan?
Ti ke lindur në maternitet,
unë bri një mali të një stani.

Mua çobenjtë me gunë më pështollën
dhe më rriti pushka edhe guna,
kur në gjoks të viteve vërshëllenin
aeroplanë, bomba dhe plumba.

Biri im, gjak i gjakut tim,
cila rrugë e madhe na bashkon?
Gjithë shkëlqimi i rrugës socialiste
në ndërgjegjen tonë flakëron.

TË GJITHA...

Mbi supin tim le të rëndoijnë të gjitha:
Atdheu, këngët, dashuria,
buka dhe taracat përmbi male,
qumështi i deles, që spërkatit vjershat e mia.
Flatrat e gëzimeve le të rëndoijnë mbi mua
fushat dhe uzinat në mesnatë.
Endrrat e çelura në udhën e gjatë.

TË KATËR

Kur grykën e tij e pikasën
nga derdheshin plumbat e nxehë,
sërishmi u ngritën të katër,
u hodhën në sulm të rreptë.
Bunkeri qëllonte me zjarr:
«Granatat mbi të!» tha i pari,
por krisma e hekurt s'u ndal,
një plumb ushtarin e ndali...
«Të marrim patjetër bunkerin,
për shokun betohemi ne,
granatën në gojë t'ja hedhim,
flamurin ta ngremë atje».
Dhe brofën të tre njëherësh:
i pari si shqipe u sul,
i dyti me flamur në dorë,